

Чукъ, чукъ, чукъ!
Цѣло село вече спи,
Само баба още бди,
Моето краче вари,
На меча кожица седи,
Гълница преде
Отъ мечето краче.

Чукъ, чукъ, чукъ!
Хайде, бабо, хай стани
Куца Меца посрѣщни!
Хайде, бабо, отвори;
Куца Меца нагости,
Отъ вашето месце
На Меца се яде!

Бабата се изплашила, гледа—лоша работата, огася свѣщъта и казва на дѣда: — Сѣдни, дѣдо, въ коша, пъкъ азъ ще те окача на вратата и ще се скрия задъ печката.

Влѣзълъ дѣдо въ коша, а мечката силно взела да натиска вратата. Блѣснала вратата колкото сила има, кошътъ съ дѣдото се откъсналъ, и право на главата на мечката падналъ! Олашила се мечката, изкочила вѣнъ отъ кжщ и се не видѣла.

Отъ тогава за нея никой нищо не знае.

